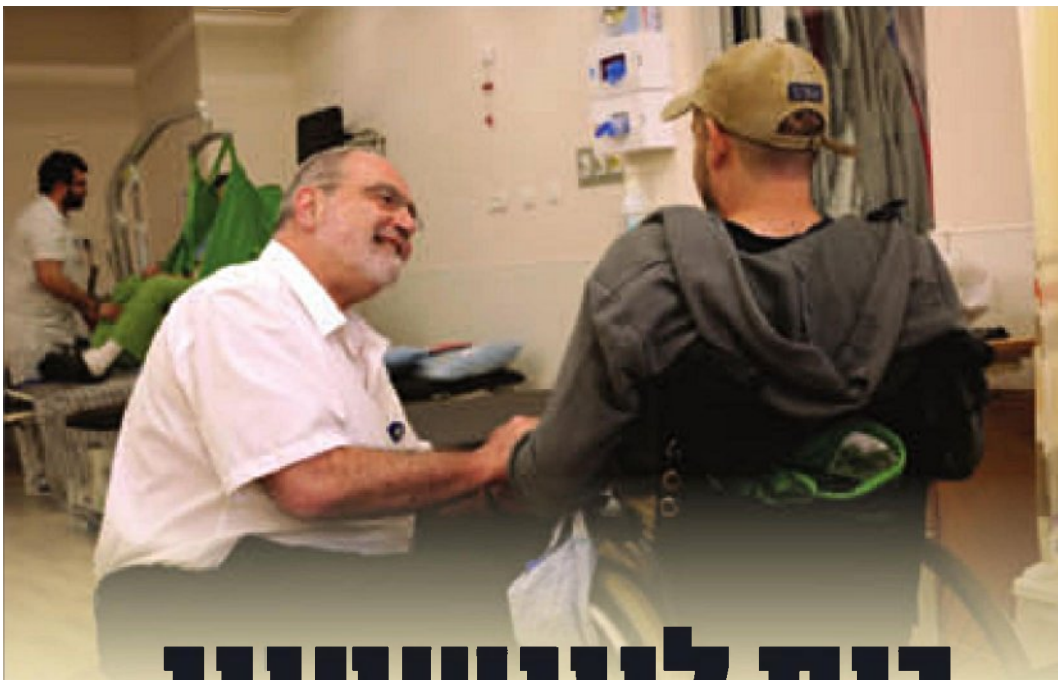

14.24x16.64	1/3	עמוד 3	ידיעות השרון - הרצליה	10/2023	88040111-3
בית חולים לוינשטיין - 2119					

בית לוינשטיין, יומן מלחמה

פינוי מהיר של מיטות • העברת הקומה העליונה הלא ממוגנת למקום בטוח והכנת צוותים של עשרות פסיכולוגים ועובדים סוציאליים שיהיו בהיכון • מנהל המרכז השיקומי בית לוינשטיין ברעננה, ד"ר חגי אמיה, מספר איך ביום שבת בבוקר, באמצע התפילה, הבין שמדובר באירוע מסוג אחר, מסביר למה יש כל כך הרבה פצועים קטועי גפיים, ומוכן לכל תרחיש: "יגיעו אלינו עוד כ-250 נפגעים" • אשר אטדגי // 6

27.3x30.48	2/3	6 עמוד	ידיעות השרון - הרצליה	10/2023	88040110-2
בית חולים לוינשטיין - 2119					

מנהל בית לוינשטיין:

בגלל הירי

הגיעו הרבה

קטועי גפיים

ד"ר אמיר
וחייל בצוע

בין אלפי הפצועים שהגיעו לבתי החולים בדרום, יש רבים ששוחררו מוקדם כדי לאפשר טיפול באחרים. עכשיו קורא מנהל המרכז השיקומי ברעננה, ד"ר חגי אמיר, לנפגעים שזקוקים לשיקום, להגיע ("קשה למצוא אותם, הם מפוזרים, לחלקם אין גם בית לחזור אליו") • מספר על התמיכה הנפשית ("עשרות פסיכולוגים ועובדים סוציאליים נמצאים בהיכון") ועל המוכנות לכל תרחיש ("אני צופה שיגיעו לכאן עוד 250 נפגעים")

/ אשר אטדגי // צילומים: דיאן /

והחלטנו להעריך לדילול המאושפזים שהם על סף סיום השיקום שלהם, לאלו ששוחררו לשבת הביתה, אמרנו להם שלא יחזרו בינתיים, והיו כאלו שסברנו מבחינה רפואית שיקומית שהם יוכלו להשתחרר. הצלחנו להיערך תוך יומיים לקבלת הנפגעים, קיבלנו עד כה כ-15 נפגעים, חיילים ואזרחים, והצפי שלנו שבשבוע שבועיים הקרובים יש בין 200 ל-250 נפגעים שמצבם עוד לא התייבב, שיגיעו לשיקום."

תמיכה נפשית
("את הרגשות שומרים
ליום שאחרי")

ד"ר אמיר (64) נשוי ואב לשבעה, מיר סמך באורתופדיה ובמינהל מערכות בריאות מאוניברסיטת תל אביב, החל לנהל את בית לוינשטיין לפני כארבע

הכנסת: הוא שומר מצוות, ומתפלל כה" רגלו עם הנץ החמה, תפילה מוקדמת בשעה 05:30: "באמצע התפילה נש" מעה אזעקה", הוא משחזר, "כמו כולם לא ידענו מה קורה, ובשעה כזו גם לא היו דיווחים רבים. חשבנו ששוב מדובר בריטואל החוזר ונשנה בדרום, רקדנו, שמחנו, וסיימנו את התפילה. לאט לאט התחילו להגיע השמועות, בשיחה עם גורמי ביטחון הבנתי שמדובר במשהו רציני הרבה יותר. בעשר בבוקר, בעי" צומה של השבת, נסעתי לבית החולים, ויראתי שכל ההנהלה תהיה שם. התחלנו להיערך. ראשית לפנות את הקומה הע" ליונה, כי היא לא ממוגנת טילים. תוך שעותיים היא פונתה.

"שנית, כבר הבנו שמדובר באירוע נפגעים שכמוהו לא ידעה המדינה מיום תקומתה. ביום אחד כל כך הרבה נפגעים, אין דבר כזה בהיסטוריה היהודית מאז השואה. ידענו שיגיעו אלינו רבים מאוד

לראשונה את היערכות המרכז הרפואי למלחמה, מדבר על הרגע ההוא שנפל לו האסימון בסיום התפילה, מדבר על התחושות האישיות שמלוות אותו מאז, המחזות והזוועות שהוא נגלה אליהם ובעיקר על העוצמה האדירה שלרעתו עם ישראל מפגין בימים הקשים האלו, וגם על הבן האהוב שלו שנמצא בחזית ונעדר לכניסה קרקעית: "השבוע בשי" חה איתו נשברתי. בהתחלה אמרתי לו, כמו תמיד, כל הכבוד, תעשו את התפקיד כמו שצריך. כשסיימתי את השיחה, תפ" סתי את הראש, אמרתי, 'מה אני עושה, ריבוננו של עולם? מעורר אותו להיכנס למלכודת מוות?' אבל מייד התעשתתי, כמו שאני עושה את התפקיד שלי למען עם ישראל, כך חונכתי את ילדי לעשות את התפקיד שלהם על הצד הטוב ביותר. עם הרגשות מתמודדים כשמסיימים את הכול."

השבת השחורה תפסה את אמיר בבית

"הרבה נפגעים מהמתקפה בדרום ששוחררו מבתי החולים זקוקים לשיקום, אנחנו במרכז הרפואי לוינשטיין פועלים לאתר אותם, זה לא פשוט".
אם הם זקוקים לשיקום למה הם שר-
הררי?

"זו תוצאה של היום הראשון, של אותה השבת השחורה, לצערנו הרב. הגיע מספר בלתי נתפס במימדים היסטוריים של 900 נפגעים, חיילים ואזרחים, בתוך שעות בודדות לתוך בתי החולים סרוקה וברזילי, מטבע הרברים הצוותים הרפואיים התמקדו בחולים היותר קשים, ושחררו כאלו שנפגעו אבל עדיין היו עצמאיים. במ" קרה רגיל הם היו מאושפזים, מטופלים ונשלחים לשיקום אורתופדי ואחר, כעת הם מפוזרים. הם למעשה שוח" ררו הביתה, אבל אין להם בית יותר, ולכן הקושי באיתור שלהם, וזו הסיבה שאני קורא מכאן אם משהו מהנפגעים ששוחרר מרגיש שיש לו עדיין בעיה, לפנות לבתי החולים או אלינו."

התפילה והאזעקות

("הבנתי שזהו משהו רציני")

ד"ר חגי אמיר (64) מנהל המרכז הר-
פואי לשיקום לוינשטיין ברעננה חושף

26.89x30.35	3/3	7	עמוד	ידיעות השרון - הרצליה	10/2023	88040112-4
בית חולים לוינסטיין - 2119						

ד"ר אמיר (משמאל)
עם ברוך כהן, רבש"צ
קיבוץ מגן, ונטע
בורטל, שניצלה
מהטבח בכפר עזה

ייש גם
כאלו
שאנחנו
נאלצים
לקטוע להם
את הגפיים
בגלל חוסמי
עורקים
שלא
הוחלפו
במשך
שעות כדי
לעצור
דימום.
המקרים
לא פשוטים
אבל אנחנו
חזקים"

מדינה במלחמה חזקים בעורף

קום, למעשה, מי שגרם לכך הוא דווקא דמות רבנית מאוד ידועה, שר"ר אמיר מאוד היה מקורב אליה – הרבי מלובביץ': "לפני שנים ארוכות, במקרה זה היה בש"מחת תורה, נכנסתי לרבי לקבל ברכה. הוא ביקש ממני, כאחד שידע שאני עוסק בתחום הרפואה, שבישראל לא יכנו את בתי החולים, בתי חולים: 'אנשים לא באים לבית הזה כי יש בו חולים, אלא בשביל לקבל רפואה, תשנו שזה יהיה שם שיסביר כי מדובר במרכז שמעניק רפואה, זה היה המסר. לימים כשמוניי תי למנהל המרכז, החלטתי לשנות את השם."

הוא נשוי לאנט, אומנית שעובדת עם אנשים לאחר שבץ מוחי. שבעת ילדיהם חיים ונושמים את נושא הנתינה. "מי שעוסק בתחום שהכי קרוב לתחום שלי הוא הבכור, אבישחר, שעובד בשיי קום ובתנועה משקמת. הוא מסיים תואר ראשון בהינדוק גופני ומדריך כושר, וכן למד בווינגייט תנועה משקמת. בימים אלה הוא עובד במכון של ספורט שיקור מי, ART, בגני תקווה. מעבר לזה, כל ילדינו חיים בנתינה. אנחנו יודעים שזה חלק בלתי נפרד מהמהות היהודית. עם ישראל חזק, וזה מה שיביא לנו את הנתינה, צחוק, אנחנו מאוחדים ואוהבים כל אדם, וכל יהודי, אני אומר את זה כל בוקר, ומתכוון לזה." ■

רזיל ועד הודו. בצבא הוא התקדם לדרגת סגן אלוף, מג"ד של גדוד רפואה, ניהל מערכות, ניהל את המרפאה האורתופדית הארצית של צריפין והיה גם הרופא האוגרתי בעזה. "לפני האינתיפאדה הראשונה, הזמנתי פעם את ההורים שלי לעשות שבת בתוך עזה ממש שם. אלו היו ימים אחרים. "לוינסטיין בעיניי הוא זרקור של חסד. מעין אלומה של אור שזוהרת ומאירה את השמיים", הוא אומר. "המקום הזה, עם כל הצוותים העובדים בו, נותן השראה ענקית. מטרת הצוות היא לתת מעצ"מם עבור אחרים, במובן הכי טהור. ואני מדבר על כל הצוות – מהמנקה ועד למ"נהלים."

אולי זו גם הסיבה שלפני כשלוש שנים הוא החליט לשנות את שמו של בית החולים לוינסטיין למרכז רפואי לשיי

איך אתה מתמודד עם זה נפשית? "זה לא פשוט, אבל חייבים לנתק את המוח במקרה הזה. אני גם מנתח, או אוי ואבוי לי אם אתחיל לפתח רגשות באמ"צע הניתוח, אני חייב לבצע את התפקיד שלי בצורה הטובה ביותר, את הרגשות שומרים לימים שאחרי, אנחנו אומה שנמצאת בטראומה, וכמו בכל טראומה תהיה גם פוסט טראומה. לכן נערכנו לכך כבר עכשיו. עיבינו את מערך התמיכה הנפשית, צוותים של עשרות פסיכור"לוגיים ועובדים סוציאליים נמצאים בהיכון, ואנחנו ממש כל הצוותים כאן שעושים עבודת קודש שלא תתואר, רק רוצים לסייע ולעזור לפצועים, לחיילים, אנחנו הולכים אליהם, אומרים להם שאנחנו איתם, שעם ישראל חזק, ושיש להם אותנו, בכל החמלה והאהבה שאנחנו יכולים להעניק, הם הבנים והבנות שלנו, האחים והאחיות, ההורים שלנו, הם המשפחה האהובה שלנו."

מרכז שיקומי, לא בית חולים ("פה זה זרקור של אור")

ד"ר אמיר מדבר על עבודתו במושגים של שליחות, זה היה גם בעבר. הוא בן להורים שהיו שליחי מדינת ישראל מב-

וחצי שנים. קודם לכן הוא ניהל את המ"חלקה האורתופדית במרכז במשך כארבע וחצי שנים. הוא נחשב בין המומחים בישראל לשיקום אורתופדי, והפעם האחרונה שהוא נחשף לקנה מידה של נפגעי גפיים היה כשלמד על הלכה ממלחמת יום כיפור: יש הרבה נקודות דימיון בין שתי המלחמות, הוא מסביר, "בשתיהן נתפסנו עם המכנסים למטה, ולא היינו ערוכים לטיפול מהיר בפצור"עים. לכן, רוב נפגעי הראש מתו בגלל השחות הממושכת בקבלת טיפול. כרגע רוב הנפגעים שיש במערכה הזו, מלבד כמובן אלו שנטבחו על קידוש השם, הם קטועי גפיים. ישנם גם כאלו עם פגעי עות פנימיות אבל הרוב נפגעי גפיים, עליונות ותחתנות."

למה דווקא קטועים? "הרבה ירי למקומות האלו, קליעים ורסיסים, אלו שנפגעו מקלעים ורסיסים בראש, כאמור, לא שרדו. זה מה שנשאר. יש גם הרבה שאנחנו נאלצים לקטוע להם את הגפיים בגלל חוסמי עורקים שלא הוחלפו במשך שעות כדי לעצור דימום, דבר שגרם להתפתחות נמק. המ"קרים לא פשוטים אבל אנחנו חזקים." בין הפצועים הראשונים שהגיעו למר"כז גם ברוך כהן, רבש"צ קיבוץ מגן שנל"חם בגבורה ושומר על ביתו, ונטע פורטל, שניצלה מהטבח בכפר עזה.

ייש הרבה
נקודות
דימיון
בין שתי
המלחמות
(יום כיפור
והשבעה
באוקטובר).
בשתייהם
נתפסנו עם
המכנסים
למטה,
ולא היינו
ערוכים
לטיפול
מהיר
בפצועים"